BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

01-12-2311

Број: ЈН2-02-07-1-1117-11/20
Бања Лука, 24.11.2021.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, МИ Тривас д.о.о. Прњавор, бр.-- од 22.04.2020.године, заступана по адвокату Остоји Кременовићу из Бања Луке, изјављене на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, бр. 02/2-105-11-4988 од 10.04.2020.г., уговорног органа, МХ ЕРС МП а.д. Требиње ЗП Рудник и Термоелектрана а.д. гацко: у поступку јавне набавке „ферментисаних трајних кобасица“, на основу члана 111.став (1) тачка ц.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14) и члана 228. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ",број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), у поновљеном поступку по Пресуди Суда БиХ, бр. С1 3 У 036133 20 У од 03.11.2021.године на сједници, одржаној дана 24.11.2021.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба понуђача, **МИ Тривас д.о.о. Прњавор,** бр.-- од 22.04.2020.године, изјављена на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, бр. 02/2-105-11-4988 од 10.04.2020.године, уговорног органа, МХ ЕРС МП а.д. Требиње ЗП Рудник и Термоелектрана а.д. Гацко, у поступку јавне набавке ,“ферментисаних трајних кобасица“, **одбија се, као неоснована.**

Одбија се и захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка као и трошкова правног заступања.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, МХ ЕРС МП а.д. Требиње ЗП Рудник и термоелектрана а.д.Гацко (у даљем тексту Уговорни орган) је објавила на сајту јавних набавки Обавјештење, бр. 825-1-1-505-3-508/19 од 18.11.2019.г.у отвореном поступку јавних набавки „ферментисаних трајних кобасица“, према тендерској документацији, доноси оспорену одлуку на коју жалилац улаже жалбу незадовољан истим.

У жалби жалиоца се наводи:

Подносилац жалбе, у складу са чланом 101. став 1 под д) Закона о јавним набавкама, изјављује жалбу у законском року, против Одлуке о избору најповољнијег понуђача бр. 02/2-105-11-4988 од 10.4.2020. год. уговорног органа МХ „Електропривреда РС" МП а.д. Требиње, ЗП „Рудник и Термоелектрана Гацко" а.д. Грачаница бб, 89240 Гацко (у даљем тексту УО).
Процијењена вриједност набавке је 245.840,00 КМ.
Оспораваном одлуком, оквирни споразум за набавку ферментисаних трајних кобасица, додијељен је понуђачу „Визион" д.о.о. Рогатица, са понуђеном цијеном 218.750,00 КМ.
Жалба се подноси због погрешне примјене материјалог прописа Закона о јавним набавкама, (у даљем тексту ЗЈН) и предметне Тендерске документације.
Наиме, чланом 60. став 1. Закона о јавним набавкама, прописано је да период важења понуде одређује уговорни орган у тендерској документацији. Тачком 1.4. Поглавља Г (Одредбе о понуди), Тендерског документа број 7/20 за набавку топлотно обрађених сухомеснатих производа, дефинисан је валидност (важење) понуде - да понуда треба да буде валидна 90 дана од крајњег рока за подношење понуда. Тачком 4 - 6 Обавјештења о набавци, рок за пријем понуда је 5.12.2019. године. Чланом 60. став 2. Закона о јавним набавкама прописано је да у периоду важења понуде, уговорни орган може захтјевати од понуђача да, у писаном облику, продужи период важења понуде. У предметном поступку јавне набавке, уговорни орган је донио оспоравану одлуку о избру најповољнијег понуђача 10.4.2020. године, што значи након истека 126 дана од истека рока за подношење понуде, односно 36 дана након истека рока важења понуде понуђача који је изабран као најповољнији понуђач. Уговорни орган је пропустио да затражи од понуђача да у писаном облику продужи период важења понуде, тако да понуда изабраног понуђача није била прихватљива у вријеме доношења оспораване одлуке, односно уговорни орган је био дужан понуду одбацити као неприхватљиву, на основу чалан 68. став 4. под ј.) Закона о јавним набавкама.
Подносилац жалбе, ако савјесни понуђач, благовремено је упозорио уговорни орган писаним поднеском од 6.3.2020. године да истиче рок важења понуда са 6.3.2020. године, те да је уговорни орган дужан провести законом прописану процедуру рјешавања статуса понуда које су поднешене у предметном поступку, сматрајући да је у одговорности уговорног органа да затражи продужење рока важења понуда у предметном поступку јавне набавке. Уговорни орган није ни разматрао поднесак жалиоца и није затражио од понуђача продужење рока важења понуда, кршећи члан 60. Закона о јавним набавкама, онемогућио жалиоцу да продужи рок важења понуде, а што је имало за наступање штетне посљедице по жалиоца у висини његове понуђене цијене у предметном поступку јавне набавке.
Имајући у виду предње, жалилац изјављује предметну жалбу, те предлаже УО-у да жалбу усвоји, поништи оспоравану одлуку и оконча предметни поступак јавне набавке у складу са Законом о јавним набавкама, подзаконским актима и предметном ТД.
У том случају, УО је дужан жалиоцу надокнадити трошкове правног заступања од стране адвоката у укупном износу 614,25 КМ, према тарифном броју 2, 11 и 12 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Сл. гласник Републике Српске" број 68/05 и 96/19) - 525,00 КМ на име адвокатске услуге припреме жалбе и 89,25 КМ на име ПДВ-а.
Уколико УО не усвоји ову жалбу, жалилац захтјева да исту у законском року од 5 дана прослиједи другостепеном органу - Канцеларији за разматрање жалби,

Филијала Бања Лука. Жалилац захтјева од другостепеног органа да жалбу усвоји и поништи оспоравани акт УО као незаконит, из разлога наведених у предметној жалби.
Жалилац такође захтјева од другостепеног органа да, на основу члана 108. Закона о управном поступку, наложи УО да жалиоцу надокнади трошкове поступка који укупно износе 614,25 КМ. трошкови заступања жалиоца од стране адвоката према тарифном броју 2, 11 и 12 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Сл. гласник Републике Српске" број 68/05 и 96/19) - 525,00 КМ на име адвокатске услуге припреме жалбе и 89,25 КМ на име ПДВ-а) као и друге трошкове и штету коју проузрокује жалитељу, а која ће се накнадно одредити.
Жалилац захтјева поврат уплаћене накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу којег одреди другостепени орган.

Уговорни орган , је запримљену жалбу, размотрио и дао изјашњење бр 06-3430 од 27.04.2020.г., у којем каже да је жалба неоснована , те исту прослеђује са документацијом КРЖ-у, Филијала Бања Лука., која је протоколисана под бр. ЈН2-02-07-1-1117/20 од 18.05.2020. године.

У Изјашњењу по жалби се наводи :

Поступајући по изјављеној жалби утврђено је сљедеће:
> Уговорни орган је дана 18.11.2019. године на Порталу јавних набавки објавио Обавјештење о набавци, број: 825-1-1-505-3-508/19 и Тендерску документацију за Отворени поступак, (Оквирни споразум).Тендерски документ, број: 06/20- Набавка ферментисаних трајних кобасица.
> Јавно отварање благовремено достављених понуда је извршено дана 05.12.2020. године у 11,00 часова, а што је констатовано Записником о отварању понуда, број: 11-И-16438 од 05.12.2019.године. Након отварања понуда, Комисија је извршила оцјену квалификованости приспјелих понуда и сачинила Записник о квалификацији понуђача за аукцију, број: 11-И-3552 од 10.03.2020. године. Јавна аукција је проведена дана 16.03.2020. године од 11,00 до 12,05 часова. ТОКОМ Е-аукције понуђачи су подносили нове цијене понуда и то понуђач „Визион" д.о.о. Рогатица у износу од 218.750,00 КМ без ПДВ-а а понуђач „МИ Тривас" д.о.о. Прњавор у износу од 219.000,00 КМ, без ПДВ-а.
> Комисија је направила Записник, број: 11-И-4942 од 08.04.2020. године и Извјештај, број: 11-И-4943 од 08.04.2020. године са препоруком да се Оквирни споразум за набавку ферментисаних трајних кобасица додијели понуђачу „Визион" д.о.о. Рогатица, са цијеном понуде од 218.750,00 КМ без ПДВ-а. Управа предузећа је прихватила препоруку комисије и донијела Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број: 02/2-105-И-4988 од 10.04.2020. године којим је оквирни споразум додијелила понуђачу „Визион" д.о.о. Рогатица, са цијеном понуде од 218.750,00 КМ без ПДВ-а. Након доношењ; Одлука је достављена путем факса (који је у тендерском документу одређен као средство комуникације) свим понуђачима који су доставили понуде у предметном поступку јавне набавке.

Поновним увидом у тендерску докуметацију за предметну јавну набавку и разматрањем Жалбе, Уговорни орган је утврдио да је поступак јавне набавке правилно провео и донио исправну одлуку. Комисија именована од стране Уговорног органа у току поступка прегледала је сву приспјелу документацију, извршила рачунску провјеру понуда и евалуацију истих, након чега је проведена е- аукција, да би потом био израђен Записник и Извјештај са препоруком, те донесена Одлука о избору најповољнијег понуђача.

Наиме, сам Жалитељ, у свом жалбеном наводу, парафразира члан 60. став (2) ЗЈН БиХ и наводи да Уговорни орган може од понуђача који је конкурисао у одређеном поступку јавне набавке тражити да, у периоду важења понуде, у писаном облику, продужи период важења понуде. Дакле, то је слободна воља Уговорног органа. Уколико не предузме ту активност, односно не затражи од понуђача који су доставили понуде у одређеном поступку јавне набавке, да у писаном облику, продуже период важења понуде, он сноси ризик, јер понуђач коме буде додијељен уговор може одбити додјелу истог без било каквих штетних посљедица, односно сношења било какве санкције.
Тај ризик је Уговорни орган преузео у овом поступку јавне набавке. Из одредби члана 60. ЗЈН јасно произилази да сама чињеница да је период валидности понуде истекао не значи аутоматски да се иста понуда не разматра у даљем току поступка јавне набавке. Понуда којој је период валидности истекао не разматра се у даљем току поступка једино у случају када уговорни орган пошаље захтјев за продужење рока валидности понуде понуђачу који то одбије, што се у предметном случају није догодило.
Чињеница да је Жалитељ активно учествовао у поступку е-аукције те подносио нове цијене понуде говори о неоснованости и беспредметности ове жалбе. Својим активним учешћем у поступку е-аукције, Жалитељ је исказао вољу за наставком поступка, те остаје нејасно зашто у изјављеној жалби доводи у питање валидност своје понуде након активног учешћа у поступку.
Жалитељ, надаље, истиче да је нетражење од понуђача продужења рока валидности понуда, имало за посљедицу наступања штетне посљедице по Жалитеља у висини његове понуђене цијене у предметном поступку јавне набавке. Ова констатација је апсурдна па се Уговорни орган неће ни очитовати по њој.
На основу наведеног, овај уговорни орган је утврдио да се поступак правилно провео, да су правилно утврђене одлучујуће чињенице и правилно примјењени материјални прописи те сматра да су жалбени навоби неосновани.

Прије него што се упустио у мериторно одлучивање, овај орган је приступио провјери формалних претпоставки за улагање жалбе, које морају бити испуњене на страни жалиоца, како би се у опште приступило њеном рјешавању, а односе се на допуштеност, благовременост и изјављеност од овлашћене особе у складу са чланом 109. став (1) и (2) Закона о јавним набавкама као и на претпоставке прописане чланом 105. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине.
Након што су предње претпоставке преиспитане, овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је потребно одбити наводе жалиоца.

Жалба је неоснована

Након утврђивања свих чињеница и увидом у прибављене доказе те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, у поновљеном поступку по Пресуди Суда БиХ, бр. С1 3 У 036133 20 У од 03.11.2021.године, овај орган утврђује да је жалба неоснована и да је предметни поступак, у дијелу навода у жалби, у складу са одредбама Закона о јавним набавкама.
Ради аутентичности текста, овај орган цитира оспорено рјешење које гласи: „На основу наведеног жалбеног навода жалиоца, овај орган је извршио увид у ТД-у, како би установио постављене услове задате у ТД-у, те констатовао да су

исти постављени у складу са законским одредбама које регулишу поступак јавне набавке.
Жалбеним наводом, жалилац у ствари не оспорава квалификацију изабраног понуђача већ сматра да је одређеним непоступањем од стране уговорног органа, понуда изабраног понуђача, по њему, морала бити одбачена наводећи члан 60. став (2.) ЗЈН-а да: „ у периоду важења понуде, уговорни орган може захтјевати од понуђача да, у писаном облику, продужи период важења понуде до одређеног рока".
Истим чланом став (3.) каже се: „ако понуђач не одговара на писани захтјев уговорног органа у погледу продужења периода важења понуде или не пристане да продужи рок важења понуде или не обезбједи продужење гаранције за озбиљност понуде сматра се да је понуђач одбио захтјев уговорног органа, те се његова понуда не разматра у даљем току поступка". („Сл.гласник БиХ" бр. 39/14)

У конкретном случају, уговорни орган није упутио захтјев за продужење важења понуде (нико од странака то и не спори), тако да се став (3.) цитираног члана не може ни примјенити у смислу разматрања понуде, односно одбацивања исте из даљњег тока поступка.
Тачно је, да уговорни орган има своје дискреционо право али и не обавезујућу одредбу према цитираном члану, која утврђује његова права и могућност његове заштите, те се одређеним радњама или не радњама уговорног органа не може кажњавати странка у поступку, у овом случају квалификовани понуђачи.
Из приложене документације, јасно се види да је понуда жалиоца и понуда изабраног понуђача квалификована, на које нико није давао примједбе, те да ни жалбом жалиоца се не напада квалификација понуде изабраног понуђача већ само радња уговорног органа што је било његово дискреционо права према цитираним законским одредбама.

У својој жалби, жалилац каже: „Уговорни орган је пропустио да затражи од понуђача да у писаном облику продужи период важења понуде, тако да понуда изабраног понуђача није била прихватљива у вријеме доношења оспораване одлуке, односно уговорни орган је био дужан понуду одбацити као неприхватљиву, на основу чалан 68. став 4. под ј.) Закона о јавним набавкама", што се може рећи да је у првом дијелу реченице тачно али да преостали дио реченице где се каже: „тако да понуда изабраног понуђача није била прихватљива у вријеме доношења оспораване одлуке, односно уговорни орган је био дужан понуду одбацити као неприхватљиву, на основу чалан 68. став 4. под ј.) Закона о јавним набавкама" не може ни у ком случају прихватити тачном из разлога што наведени члан говори о разлозима одбацивања понуде само у случајевима пропуста понуђача а не пропуста уговорног органа.

Када би се овакав жалбени навод прихватио основаним, довело би до потпуне правне несигурности у поступку јавне набавке, а уговорн органи би као генералну превенцију такво рјешење стављао за пример у сваком свом покушају злоупотребе, односно када им неко од понуђача неби условно „одговарао" (по било ком основу) чекали рок истека важења понуде и тиме непожељне понуде дисквалификовали.
То говори да се странка у поступку не може кажњавати пропустима друге странке нити се по том основу као у конкретном случају, жалба може усвојити.
Тачан је навод уговорног органа који каже у свом Изјашњењу: „ Дакле, то је слободна воља Уговорног органа. Уколико не предузме ту активност, односно не затражи од понуђача који су доставили понуде у одређеном поступку јавне набавке, да у писаном облику, продуже период важења понуде, он сноси ризик, јер понуђач коме буде додијељен уговор може одбити додјелу истог без било каквих штетних посљедица, односно сношења било какве санкције.

Тај ризик је Уговорни орган преузео у овом поступку јавне набавке. Из одредби члана 60. ЗЈН јасно произилази да сама чињеница да је период валидности понуде истекао не значи аутоматски да се иста понуда не разматра у даљем току поступка јавне набавке. Понуда којој је период валидности истекао не разматра се у даљем току поступка једино у случају када уговорни орган пошаље захтјев за продужење рока валидности понуде понуђачу који то одбије, што се у предметном случају није догодило." Стога је жалбени навод неоснован."

Дакле, рјешавајући у поновљеном поступку по цитираној пресуди овај орган посебно истиче дио пресуде која гласи: „ Ово подразумијева обавезу сваког понуђача да у складу са траженим критеријима и доказима за квалификацију из тендерске документације докаже да његова понуда у сваком сегмету задовољава тражене квалитете по квантитету, квалитету и техничким карактеристикама. Уговорни орган треба да јасно дефинира своја очекивања у погледу услуга, роба или радова, њихов обим, величину, квалитет, увјете извршења и др. За описивање услова за квалификацију јавних набавки уговорни орган користи одредбе члана 22-26. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ" број: 49/04 до 87/13) којим су прописана квалификација, селекција и дисквалификација. Квалификација понуђача се одређује према члану 22. до 26. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ" број: 49/04 до 87/13), и веже се искључиво за понуђачеву способност да учествује у поступку, а која се испитује искључиво у фази поступка којом се врши оцјена понуђачеве способности у предње наведеном смислу.

Понуда се сматра прихватљивом када је поднесе квалификован понуђач, који је доказао личну, правну, финансијску и техничку способност и када понуда садржава све обавезне спецификације и захтјеве које наводи уговорни орган у тендерској документацији, а што се провјерава компарирајући обавезне техничке, количинске и друге спецификације које су унапред утврђене, па се сходно томе, само понуде које се сматрају прихватљивим сматрају релевантним за другу фазу поступка јавне набавке-фазу бодовање

Основано тужитељ приговара да је у конкретној јавној набавци дошло до повреде Закона о јавним набавкама, Наиме, одредбом члана 60. став 1. Закона о јавним набавка прописано да период важења понуде одређује уговорни орган у тендерској документацији. Период важења не може бити краћи од рока наведеног у тендерској документацији, али уговорни орган не може утврдити рок краћи од 30 дана. Ако понуђач у понуди не наведе период њеног важења, сматра се да понуда важи за период назначен у тендерској документацији.

Ставом 2. цитираног члана прописано је да у периоду важења понуде, уговорни орган може захтијевати од понуђача, у писаној форми, да продужи период важења до одређеног рока. Сваки понуђач има право одбити такав захтјев и у том случају не губи право на поврат гаранције за озбиљност понуде.

Из наведеног слиједи јасан закључак да уговорни орган може тражити од понуђача да продуже период важења своје понуде, али само прије истека рока важења понуде који је прописан тендерском документацијом и понудом понуђача. Надаље, одредбом члана 70. став 1. Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган доноси одлуку о избору најповољнијег понуђача или одлуку о поништењу поступка набавке у року који је одређен у тендерској документацији као рок важења понуде, а најкасније у року од седам дана од дана истека важења понуде, односно у продуженом периоду рока важења понуда, у складу с чланом 60. став 2. овог закона.

Како то из стања списа произлази уговорни орган је у дијелу тендерске документације, тачком 1.4. прописао да понуда треба да буде валидна 90 дана

од крајњег рока за подношење понуда, који је у конкретној набавци био 05.12.2019.године. Наведено надаље значи да је рок валидности понуда био 06.03.2020. године, те да је уговорни орган био у обавези да до 06.03.2020. године, односно најкасније 7 дана након донесе одлуку о избору најповољнијег понуђача или одлуку о поништењу поступка, те да у у периоду важења понуде захтијева од понуђача, у писаној форми, да продужи период важења до одређеног рока. Обзиром да уговорни орган није поступио у складу са цитираним одредбама, те је одлуку о избору најповољнијег понуђача донио 10.04.2020. године, односно 36 дана након истека важења понуда, то је погрешан закључак туженог да је овакво поступање уговорног органа правилно.

Наиме, тужени погрешно тумачи да је дискреционо право уговорног органа да ли ће тражити продужење рока важења понуде у ситуацији када намјерава донијети одлуку о избору најповољнијег понуђача, а исто није у могућности учинити у периоду првобитног важења понуда. Ово виђење указује да је код важења понуде битно да се испоштује рок важења који је захтијевао уговорни орган, те да понуде важе у моменту доношења одлуке о избору најповољнијег понуђача.

У коначници то подразумијева да је у оспореном рјешењу погрешно примјењен материјални пропис, а чињенично стање није правилно и потпуно утврђено", овај орган констатује и није му јасно зашто је суд цитирао одредбе закона који не постоји :

„одредбе члана 22-26. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ" број: 49/04 до 87/13) којим су прописана квалификација, селекција и дисквалификација. Квалификација понуђача се одређује према члану 22. до 26. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ" број: 49/04 до 87/13), и веже се искључиво за понуђачеву способност да учествује у поступку, а која се испитује искључиво у фази поступка којом се врши оцјена понуђачеве способности у предње наведеном смислу"

Из горе приложеног текста помиње се Закон о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ" бр. 49/04 до 87/13) који овај орган не може примјенити из етички, стручни, професионални и др.разлога, обзиром да је конкретни поступак јавне набавке вођен у периоду 2019 и 2020 године када је на снази био Закон о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ" бр. 39/14 од 19.05.2014. године), те да је овим законом у члану 124. дефинисано да закон, којим се суд руководио при доношењу пресуде, престао да важи давне 2014.године.

Вођење овога органа, да одбије жалбени навод жалиоца, јесте управо чиста манипулација уговорног органа, да од двије пристигле понуде које је и сам уговорни орган квалификовао (жалилац- Тривас Прњавор и изабрани понуђач-Визион Рогатица) , не тражењем продужења рока важења понуде доводи у ситуацију, да и квалификоване понуде које су рангиране на листи, немају шансу добити уговор за раелизацију поступка.

Усвајањем оваквог жалбеног навода, створио би се преседан у пракси чиме би уговорни органи обилато користили такав став, у случајевима када њихов „фаворизовани „ понуђач не може да прође, имали би упориште да у таквој ситуацији доносе одлуку о поништавању поступка.

Овај орган не спори процедуралну грешку уговорног органа али то не може бити услов поништења поступка како то жели жалилац цитирајући члан 68. ЗЈН („Сл.гласник БиХ" бр.39/14) који каже:

(Разлози за одбацивање захтјева за учешће или понуде)

(1) Уговорни орган одбацује захтјев за учешће или понуду, ако кандидат/понуђач није доставио тражене доказе или је доставио непотпуне

доказе или је лажно представио информације које су доказ испуњења услова из чл. од 45. до 51. овог закона.
(2) Захтјев за учешће, односно понуда кандидата/понуђача или групе кандидата/понуђача који су директно или индиректно учествовали у припреми поступка јавне набавке биће одбачена у случају из члана 52. става (7) овог закона.
(3) Уговорни орган може позвати кандидате/понуђаче да у року од три дана појасне документе које су доставили у складу са чл. од 45. до 51. овог закона или да доставе оригиналне документе ради поређења са копијом, која је достављена уз понуду, а с циљем отклањања формалног недостатка докумената.
(4) Уговорни орган дужан је да одбаци захтјев за учешће или понуду у случајевима кад:
а) понуђач у својој понуди не наведе цијену, него само наведе да ће понудити цијену која је за одређени проценат или вриједност нижа од понуде са најнижом цијеном, или понуду у којој цијена није исказана у укупном износу, у складу са захтјевима из тендерске документације;
б) се уз понуду захтијева гаранција за озбиљност понуде, а она није достављена уз понуду;
ц) није отклоњен недостатак из става (3) овог члана;
д) се понуда односи на више лотова него што је уговорни орган дозволио тендерском документацијом и обавјештењем о набавци;
е) је у понуди дата алтернативна понуда, а она није допуштена;
ф) у понуди писаним објашњењем понуђача није отклоњен недостатак или нејасноћа;
г) за понуду понуђач није писаним путем прихватио исправку рачунске грешке;
и) понуда није потпуна и не испуњава захтјеве из тендерске документације,
ј) и у другим оправданим случајевим."

Дакле, дали је оправдан случај да се странке у поступку, конкретно оба понуђача (и жалилац и изабрани понуђач) кажњавају пропустом уговорног органа који није користио члан 60 ЗЈН-а.
Моментом подношења понуде оба понуђача су навела период важења понуде, те су и друге постављене услове у ТД-у испунили и тиме били квалификовани понуђачи, а нигде није постављено као услов квалификације понуде да у колико уговорни орган направи формални пропуст, не користећи члан 60. закона, квалификоване понуде буду елиминисане.

У Пресуди суда се каже: „Понуда се сматра прихватљивом када је поднесе квалификован понуђач, који је доказао личну, правну, финансијску и техничку способност и када понуда садржава све обавезне спецификације и захтјеве које наводи уговорни орган у тендерској документацији, а што се провјерава компарирајући обавезне техничке, количинске и друге спецификације које су унапред утврђене, па се сходно томе, само понуде које се сматрају прихватљивим сматрају релевантним за другу фазу поступка јавне набавке-фазу бодовање", што овај орган цијени као основно начело и што ни једна страна у поступку није оспорила „личну, правну, финансијску и техничку способност" те да су и жалилац и изабрани понуђач тај критерији испунили и тиме добили статус „квалификованог понуђача".

Овај орган може само да предпостави да је повод оваквог упућивања жалбе са овим жалбеним наводом, интерес жалиоца као другорангираног, који је схватио да ни као такав не може добити уговор о реализацији поступка, поништи поступак и у поновном поступку тражи своју шансу за изабраног понуђача.

Дакле, овде се гледа тренутни интерес, не размишљајући о заузимању таквог става који би имао генералну превенцију, где би и сам жалилац дошао врло брзо у неповољну ситуацију, у другим поступцима, када би се овај жалбени навод усвојио.

Поштујући и цијенећи надлежност државних институција, прије свега суда, овај орган је пажљиво и темељно размотрио све одлучне чињенице које упућују да је овај жалбени навод неоснован.

Имајући у виду предње, жалба је неоснована, те је на основу члана 228. Закона о управном поступку, одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Обзиром да се жалба одбија као неоснована, самим тим одбија се и захтјев за надокнаду трошкова жалбеног поступка као и трошкова правног заступања .

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначни управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења.
Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Драгана Билић, дипл.правник

Достављено:
- жалиоцу
- Уговорном органу
-изабраном понуђачу
- а/а и евиденција

